

Πρὸς τοῦτον δ' ἔπειτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ὁ Ἀγαμέμνων· Φεῦγε λίαν, εἴ σοι ἡ ψυχὴ προθυμεῖται· οὐ γὰρ σου ἔγωγε δέομαι ἔνεκεν ἐμοῦ μένειν· πάρεισν ἐμοὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἂν με τιμήσωσι, μάλιστα δὲ πάντων ὁ βουλευτικὸς Ζεύς· σὺ δὲ μοι μάλιστα μεμισημένος ὑπάρχεις ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Διὸς πεπειδευμένων βασιλέων· ἀεὶ γὰρ σοι φιλονεικία ἐστὶ προσφιλῆς καὶ πόλεμοι καὶ μάχαι· εἰ κατὰ πολὺ ἵσχυρὸς εἴ, θεός σοι τοῦτο παρέσχετο· ἀπελθὼν εἰς τὸν σὸν οἴκον σὺν ταῖς ναυσὶ ταῖς σαῖς καὶ τοῖς σοῖς φίλοις,

ἐν τοῖς Μυρμιδόσι βασίλευε· σοῦ δὲ ἔγωγε οὐ φροντίζω· οὐδὲ ἐπιστρέφομαι ὅργιζομένου καὶ μνησικακοῦντος· ἀπειλήσω δὲ σοι οὕτως· ἔπει τὴν τοῦ Χρύσου θυγατέρα ἀφαιρεῖται ὁ μαντικὸς (ἢ ὁ λαμπρὸς) Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ δίλανεώς ἐμῆς καὶ ἐμῶν φίλων· ἐγὼ δέ ἄξω τὴν Βρυσῆν· δα τὴν ἐνπρόσωπον παραγενόμενος ἐπὶ τὴν σὴν σκηνὴν, τὸ γέρας τὸ σὸν, ἵνα καλῶς μάθῃς καθόσον εἰμὶ κρείττων σοῦ, φοβηθῶ· δὲ καὶ ἄλλος ισώσαι τοὺς ἔαυτοῦ λόγους τοῖς ἐμοῖς, κἀμοὶ ἔαυτὸν ὅμοιον ποιῆσαι.

Οὗτος εἶπε· τῷ οὐδὲ τοῦ Πηλέως λύπηγενετο· ψυχὴ δὲ αὐτῷ ἐντὸς τῶν τετριχωμένων στέρνων διχῇ ἐφρόντισε, ἢ ἵνα οὗτος ξίφος ὀξὺ ἐκλάσας ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ μηροῦ τοὺς μὲν ἄλλους ἀνασάτους ποιήσειεν, αὐτὸς δὲ τὸν τοῦ Ἀτρέως οὐδὲν φονεύσοι, ἢ τὴν ὄργην σβέσειε, καὶ τὸν θυμὸν ἐπισχοίη· ἐν ὕσω δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε κατὰ νοῦν καὶ κατὰ ψυχὴν, ἐξεῖλκε δὲ τὴς ξιφοθήκης τὸ μέγα ξίφος, ἥλθεν ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐπεμψεν γὰρ αὐτὴν ἡ θεὰ ἡ λευκοὺς ἔχουσα τοὺς πήχεις Ἡρα, καὶ ἀμφοτέρους ὄμοιώς ἐν τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστη δὲ ὅπισθεν, ἀπὸ τῆς ξανθῆς δὲ κόμης ἔλαβε τὸν οὐδὲν τοῦ Πηλέως, μόνῳ αὐτῷ ὄρωμένη, ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐδεὶς ἔώρα· εξεπλάγη δὲ ὁ Ἀχιλλεύς· πρὸς αὐτὴν δὲ ἐπεστράφη, εὐθέως δὲ ἐγνώρισε τὴν Αθηνᾶν τὴν πολεμικὴν· φοβεροὶ δὲ αὐτοῦ οἱ ὄφθαλμοι ἐφάνησαν, καὶ πρὸς αὐτὴν φωνήσας λόγους ταχεῖς εἶπε· διὰ τί δήποτε ὁ θύγατερ τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φρούντος ἐλήλυθας, ἢ ἵνα γνῷς τὴν ἀτιμίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ οὐδὲν τοῦ Ἀτρέως; Καὶ μὴν ἐρῶ σοι λόγον, τοῦτον δὲ καὶ τετελεσμένον εἶναι ὑπολαμβάνω· διὰ τὰς αὐτοῦ ὑπερφηφανίας ἴσως ἄν ποτε τὴν ψυχὴν ἀπολέσειεν·

Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ἡ θεὰ ἡ ὀξὺ ὄρωσα Ἀθηνᾶ· ἥλθον ἐγὼ ἐξ οὐρανοῦ καταπαύσουσα τὴν σὴν μνησικακίαν, εἴγε πεισθείης· ἐπεμψε δέ με ἡ θεὰ ἡ λευκοὺς ἔχουσα τοὺς πήχεις Ἡρα, καὶ ἀμφοτέρους ὄμοιώς ἐν τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἀλλὰ ἄγε παύσον τῆς φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος ἔλκε διὰ χειρὸς· ἀλλὰ διὰ λόγων μὲν ὄνειδισον, κατὰ πρέπον ἔστι γενήσεσθαι· οὕτω γὰρ ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετελεσμένον γενήσεται· ἔσται ὅτε καὶ τρὶς τοσαῦτα παρέσται σοι περικαλλῆ δῶρα ἔνεκα ταύτης τῆς ἀτιμίας· σὺ δὲ ἔπειχε σαυτὸν, πείθου δὲ ἐμοί.

Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινόμενος ἔφη ὁ τοὺς πόδας ταχὺς Ἀχιλλεὺς· Πρέπον δὴ ἐστὶν, ὡς θεὰ, τὸν σὸν λόγον φυλάξαι με, καίπερ θυμὸν ἔχοντα πολὺν ἐν τῇ ψυχῇ, οὕτω γὰρ ἐστὶ καλὸν· ὃς ἂν θεοῖς πείθητα, καὶ αὐτοὶ σὺν προθυμίᾳ πολλῇ ἐπακούουσιν αὐτοῦ.

Ἐφη, καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρῷ λαβῆται τοῦ ξίφους ἐπέσχε τὴν χεῖρα τὴν ἵσχυρὰν καὶ ἐπαχθῆ, ὅπισω δὲ εἰς τὴν ξιφοθήκην ὥθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ ἡ πείθησε τῇ παραινέσει τῆς Αθηνᾶς· ἡ δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπῆλθεν εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς ἐπὶ τοὺς ἄλλους θεούς· Ο δὲ οὐδὲ τοῦ Πηλέως μετὰ ταῦτα δι' ὑβριστικῶν λόγων πρὸς τὸν οὐδὲν τοῦ Ἀτρέως διελέχθη καὶ οὕπω ἐπαύετο τοῦ θυμοῦ· Οὕτω βεβαρημένε, ἀναίσχυντε κατὰ τοὺς κύνας καὶ ἀκάρδιε κατὰ τὰς ἐλάφους, οὔτε ποτὲ εἰς πόλεμον σὺν τῷ λαῷ ὀπλισθῆναι, οὔτε εἰς ἔνεδραν πορευθῆναι σὺν τοῖς ἀριστεῦσι τῶν Ἐλλήνων καρτερίαν ἔσχες ἐν τῇ ψυχῇ· τοῦτο δέ σοι θάνατος φαίνεται ὑπάρχειν· ὄντως κατὰ πολὺ κρείττον ἔστι κατὰ τὸ πολὺ στράτεθμα τῶν Ἐλλήνων γέρα ἀφαιρεῖσθαι ἐκεῖνον, ὄστις ἐναντία σοι εἴπῃ· βίαι καὶ ἄρα τὸν δημοσίων εἰς βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐν ἀνθρώποις βασιλεύεις οὐδενὸς ἀξίοις· ὄντως γὰρ ὁ νιέ τοῦ Ἀτρέως νῦν ἐσχάτως ὑβρίσθης ἄν, εἰ μὴ τοιούτων ἐσβασίλευες· ἀλλ ἐρῶ σοι λόγον, καὶ ὅρκον ἐπὶ τούτων ἵσχυρὸν ὄμόσω· ναὶ μὰ τὴν ῥάβδον ταύτην, ἢ δὴ οὐκέτι ποτὲ φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπειδὴ ἄπαξ τμηθεῖσα τὴν τομὴν ἐν τῷ ὅρει καταλέοιπεν, οὐδὲ ἔξυπαρχῆς θαλερὰ γενήσεται, περιήρηκε φάρα αὐτὴν ὁ σίδηρος τὰ φύλλα καὶ τὸν πλοιὸν· νῦν δὴ αὐτὴν οἱ οὐιοὶ τῶν Ἐλλήνων ἐν ταῖς χερσὶ φέρουσιν, οἱ βασιλεῖς καὶ περὶ τὸ δικάζειν διατρίβοντες, οἵ τὰς νομοθεσίας παρὰ τοῦ Διὸς λαβόντες φυλάττουσιν, ὃς δὴ ὅρκος ἔστιν ἵσχυρὸς· ὄντως